

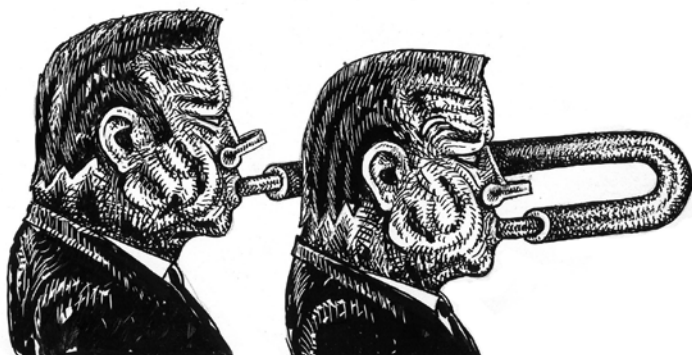
▣ *Somogyi Aranka*

Testmértan

(részletek)

nincs rossz kedvem semmilyen se nem fáj a sértés bosszú sem forr bennem nem érzek semmit **üres** vagyok néha ordítózok a gyerekekkel rutinból mert fáj a lábam a derekam ezt legalább érzem van testem már nem utálom nem működik kész elromlott a gép a hardver lassan leáll éhes nem vagyok nem vonz a szerelem se a bélszín a sör is elhagyott mint oszlopos simeont a bor nincs íze semminek mi a fenét csináltam ötven évig nem tanultam semmiből úgy vertek át mint egy gimnazista csitrit cselédet édes annát nekem még gyilkolni se lehet magamban beszélek nagyanyám közben moryog a konyhában csörömpöl az edényekkel száz férfitől se tudtam megtanulni az ember egyet szeret mindhalálig saját magát ne adjam amit adnék tartsam meg fulladjak bele ne bízzak senkiben ha elszívja az utolsó erőmet eldob mert eldobja amire nincs szüksége a levelet fecnikre tépi az ásványvizes palackra rátapos kézzel töri össze a sörösdobozt nem felhasználható hulladék

részegen feküdt hozzávágtam egy kristály poharat az egész készletet észre sem vette aznap elvetéltem fontosabb volt valami sándor-nap reggel nem állhat ki gyűrött arccal másnaposan a kapitány elé az se tűnt fel neki hogy összesöpörtem eltüntettem a nyomokat a vért a szilánkokat fix und fertig vártam a rokonokat le kellene tenni a **poharat** mondják én nyugodtan iszom a sört üvegből a konyakot a barokk íróasztal alsó fiókjából ne lássa senki két nap egy napoleon atyám vidd el tőlem ezt a poharat *mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg* még vasaltam két rendőringet a hajnali indulás előtt

múló rosszullét szorítja mellkasomat a félelem vagy csak a májam duzzadt ismét nagyobbra víz nyomja a szívemet ebben a korban már nem távozik a méreg a salakanyagokkal felgyülemlik a test csomópontjain máj vese hasnyálmirigy aztán egyszerre sokall be az egész miskulancia az ízületekben lerakódott a húgysav azért mozogsz úgy mint egy másodosztályú japán robot a fájdalom ellen ott az **algopyrin** mindenesetre lelökök egy vagy még egy fél unikumot csak hogy lássuk mire megyünk ketten *a szél fű ahová akar és annak sugását hallod*

istentől kaptam sakkot a bástyák megremegtek a királynő az idegelmén vezérelődöt meg tovább a játék taktikusan tologatom a parasztokat ma nem versz rám van még egy-két bevetetlen trükköm nem kell a kenyered vidd innen isten add csak a köveimet vissza hadd döntsék én nem vagyok már gyerek honnan tudhatnád mi kell nekem van hogy jó a rossz majd pont egy **isten** tudja hogy megy ez szívesen rajzolnék keresztet a kenyér héjára mielőtt megszegem helyette útközben zsömlét veszek vagy szenteletlen abonettet